

DEŇ MATIEK

„Toto číslo bude ku Dňu matiek, tak niečo o mamách napíš... to dáš, veď si mama tiež!“ znelo jasné zadanie k Editoriálu.

A tak sedím doma a rozmýšľam ako ospevovať tento status, za ktorý som prenesmierne vďačná a zrazu zisťujem, že veci, ktoré sa zdajú byť veľmi jednoduchými, také vôbec nie sú ☺

Som mama! Už 10 rokov a už dvojnásobná. To však znamená len toľko, že už aspoň sčasti viem (a verte že to je ozaj len sčasti!), čo všetko to obnáša a zaručene nie som pripravená na nič z toho, čo ma s týmito dvoma mojimi ešte čaká. Niektoré VED POČKAJ mám úspešne za sebou (napr. Veď počkaj, až im pôjdu zuby... Veď počkaj, až pôjdu do škôlky... Veď počkaj, až budú školáci... Veď počkaj, až začnú papuľovať...) a niektoré ma ešte len čakajú (Veď počkaj, až budú v puberte... Veď počkaj, až budú na strednej... Veď počkaj, až si dovedú frajerku...) A tak stále čakám. Ale mňa už len tak nič nevyľaká a som presvedčená, že tak ako mnoho iných vecí, tak aj materstvo si treba užiť! Nie je to vždy (vlastne skoro nikdy ☺) prechádzka ružovou záhradou, ani nonstop zábava, ale už navždy nám ostane to zaslužené oslovenie MAMA. Tento titul sa totiž neodníma. Ani si od tejto našej úlohy nemôžeme len tak „zobrať dovolenku“ (i keď priznajme si, občas by sme všetky chceli). Ako moja kamoška, toho

času už tiež matka na materskej dovolenke povedala: „Chápem už, že materstvo je dennodenné zapieranie vlastnej potreby a jej odkladanie o 20 rokov!“ Ja dodávam... minimálne o 20 ☺ A preto, pevné nervy a krásny sviatok všetkým nám, drahé mamy, mamky, maminy!

PS: Inak, všimli ste si už niekedy, že akýkoľvek prívlastok znie najlepšie práve v spojení so slovom mama? Najmä, ak nám to v úprimnej chvíľke povie ten náš potomok: Moja krásna mama, moja múdra mama, moja šikovná mama, moja skvelá mama, moja dobrá mama- PROSTE MOJA A MAMA!

Mirka Sojková

OBEČNÁ ZABÍJAČKA SA VRÁTILA NA NÁMESTIE

V minulosti bývala zabíjačka na každom dedinskom dvore a inak to nebývalo ani v Sološnici. Jelítka, tlačienka, oškvarky, myši či zabíjačkové zelé... tradičné a chutné jedlá boli súčasťou rodinných jedálničkov. Mení sa doba a menia sa aj naše dvory. Sliepky, husi a prasce sme vymenili za tujky, altánky a grily, a tak si jelítka či tlačienku kupujeme v supermarketoch aj napriek tomu, že „to už není ono“. Nie je div, že po tých dobrotách, ktoré nám pripravili hasiči, futbalisti či dôchodci sa len tak zaprášilo. Návštevníkov neodradilo ani -16 °C. Veď vidieť zabíjačku na vlastné oči mali možnosť niektoré deti prvý krát.

VYNÁŠANIE MORENY

Už v dávnych dobách starí Slovania sledovali prírodné úkazy, zmeny počasia, striedanie období a na základe pozorovaní si vytvorili rôzne slávnosti a obradné rituály. Tradičné a zvyky starých Slovanov sa zachovali ústnym podaním. Jedným z takýchto rituálov bolo aj vynášanie Moreny. Podľa poverí sa vynesenie Moreny ako symbolu zimy mala magicky privolať jar, teda teplo, ktoré víťazí nad zimou. Počas tohto dňa sa páli bábka zo slamy, ktorá symbolizuje zimu. Podstatou vynášania Moreny bolo chodenie dievčat s Morenou po dedine za spevu obradných piesní. Bábka Moreny sa vyrobila z dvoch prekrížených palíc, omotala sa slamou a obliekla do sviatočného kroja. S takto pripravenou Morenou za spevu vyšli za dedinu, kde ju potom vyzliekli, rozobrali, spálili alebo hodili do vody. Táto forma zahánania zimy upadla skoro do zabudnutia, v súčasnosti tieto staré zvyky a tradície sa obnovujú i deťmi z materskej školy v Sološnici. Pani učiteľky zhotovili Morenu, ktorú sme 21. marca za spevu a recitovania detských básničiek vynesli k Sološnickému potoku za dedinu, kde sme ju zapálili a hodili do vody. Pesničkami o slniečku deti potom cestou späť do materskej školy privolávali slniečko. Tešíme sa, že sme mohli túto peknú starú tradíciu priblížiť našej najmladšej generácii. Aj keď to v apríli veľmi jarne nevyzeralo, veríme, že konečne príde vytúžené teplo.

PRÍHOVOR

starostky obce

V kalendároch sme nedávno otočili aprílový list a vuhpli sme do najkrajšieho mesiaca v roku. Jarné práce v záhradách nám trochu skomplikovalo počasie a jarné mrazy urobili šarapatu s rozkvitnutými ovocnými stromami. Verím, že máj nám to všetko vynahradí teplými slnečnými dňami, zaženie jarnú únavu, dodá nám novú energiu a umožní naplno sa venovať „exteriérovým činnostiam“, ako sú Kvetinový jarmok ☺, úprava cesty v hornom konci, oprave výtlkov či výsadbe stromov pri učiteľskej bytovke, za kultúrnym domom alebo na ihrisku. Samozrejme práce je dosť aj v kancelárii... Od nového roku sa venujem predkladaniu projektov, čo je v dnešnej dobe administratívne dosť náročné aj pri menších projektoch. Predložili sme žiadosť o nenávratný finančný príspevok na výmenu okien a zateplenie budovy ZŠ (200 000 €), vybudovanie učební v ZŠ (120 000 €), žiadame financie na výmenu dverí na Dome smútku (11 500 €). Niektoré menšie projekty máme schválené a už pracujeme na rekonštrukcii sociálnych zariadení a šatní na ihrisku a v ZŠ pri telocvični, či vybudovaní malej exteriérovej posilňovne. Keď sme už na ihrisku, výmenu alebo aspoň opravu si vyžaduje aj detské ihrisko. Reagujeme na výzvu Úradu vlády na detské ihriská a pripravujeme projekt už aj na tento zámer a veríme, že naše deti sa budú hrať na peknom ale hlavne bezpečnom ihrisku. Už čoskoro začneme budovať v Sološnici nový kamerový systém. Prvá etapa je zameraná na vybudovanie operačného strediska a osadenie 4 kamier. Kamerový systém bude pomáhať pri zvyšovaní bezpečnosti cestnej premávky, pri ochrane verejného poriadku, zdravia a majetku občanov a návštevníkov obce a pri zvyšovaní miery objasnenosti násilnej a pouličnej kriminality. Predložili sme už aj žiadosť o jeho rozšírenie, nakoľko v obci je viac kritických miest. Aktívne sa venujeme aj prípravám na rozšírenie ČOV či opravu Cigánskej uličky a cesty k cintorínu. Spolu s poslancami otvoríme tému označovania ulíc, nakoľko v zmysle zákona by sme mali mať ulice označené názvom a na domoch okrem súpisného čísla aj orientačné.

Návrhov, ktoré prichádzajú priamo od občanov či od poslancov je veľa a sú z rôznych oblastí: od drobných úprav, osadenia lavičiek až po budovanie nových ulíc. Ako príklad uvediem projekt Klzisko. Mladí chlapi prišli s návrhom, obec zabezpečila materiál, hasiči vodu, v Novexe nám zdarma vyrobili široké uhňae, chlapi venovali čas a klzisko bolo na svete! Vlastne v Sološnici ☺. Ďalším rozbehnutým projektom, ktorý vzišiel od občanov je práve pripravovaná exteriérová posilňovňa na ihrisku. Verím, že v nasledujúcom spravodaji už budem konštatovať, že o cvičenie je záujem a projekt priniesol osoh. Nie všetko sa stihne a nie všetkým požiadavkám sme schopní vyhovieť, ale som rada, že práve mladí ľudia sú aktívni a chcú sami prispieť k príjemnejšiemu životu v obci.

Obec v tomto roku oslavuje 650. Výročie od prvej písomnej zmienky o obci, čo oslávime 23. 9. spolu s Krumpolovým dňom. Pripraviť takúto akciu je náročné nielen finančne ale hlavne personálne. Aj tu je priestor na vaše návrhy a názory, ktoré nám pomôžu pri pripravách a ktoré môžete poslať mailom, správou alebo len jednoducho prísť a povedať ☺. Výročie som sa rozhodla venovať aj tretiemu ročníku literárno-výtvarnej súťaže. Na Obecný úrad prišlo celkom 59 prác od detí zo Sološnice, Rohožníka, Plaveckého Podhra-

dia a Plaveckého Mikuláša. Všetkým deťom a tiež pani učiteľkám ďakujem a víťazom blahoželám. Po témach : Sološnica v rozprávke, rozprávka v Sološnici (rok 2015), V Sološnici žijem rád (rok 2016), ktoré boli vyhlásené len v Sološnici prišiel nápad rozšíriť túto súťaž „za hranice“ a práve pri príležitosti 650. výročia obce sme sa rozhodli pre tému Remeslá, zvyky a tradície. Cieľom súťaže je motivovať deti k zamýšľaniu sa nad miestom, kde žijú a jeho minulosťou a podporovať u nich kreativitu. Podarilo sa a verím, že o rok sa opäť posunieme ďalej. Podakovanie patrí aj starším školákum – deviatakum. Pri príležitosti Dňa zeme a akcie Čistý chotár som požiadala školu o pomoc pri čistení cesty do lomu. Deviataci vyfasovali rukavice a dve roľky veľkých vriec. Neprešla ani hodina a už som mala telefonát, že vrecia „došli“. Šikovné deti – pomýšlela som si. Škoda len, že to nemôžem povedať aj o ľuďoch, ktorí tam ten bordel navozili. Plastové hračky, sedačka z auta – čo núti ľudí voziť odpad za dedinu ?? Nie je pohodlnejšie hodiť staré pokazené plastové hračky do žltého vrecia a vyložiť ich von ako ich voziť niekde dva km za dedinu? Sedačku z auta môžete odovzdať do kontajnera na nadrozmernej odpad v hospodárskom dvore – určite je bližšie ako cesta v lome. O odpadoch píšem v každom čísle spravodaja, roznášali sme letáky, na webovej stránke obce sú zverejnené informácie, v aplikácii sa snažíme vkladať deň pred zberom pripomienku, aby ste nezabudli vyložiť vrecia a aj napriek tomu povie pani v najlepší rokoch po pol roku od kedy sme zobrali z obce kontajnery, že ona nevie, že papier sa už nezberá do kontajnerov, preto hodila papier do nádoby na sklo. Na druhú stranu musím povedať, že sa zlepšil zber spotrebičov, ktorý môžete počas pracovnej doby ku garážam za KD. Tiež pripomínam zber tonerov, batérií, plastových vrškov či jedlých olejov, ktoré stačí priniesť na obecný úrad. Nadrozmernej odpad ako matrace, koberce, skrinky sa odovzdávajú do kontajnera na hospodárskom dvore.

Naše okolie (či už široké alebo to v blízkosti domov) je zároveň aj našou vizitkou. Mnohí si po zime pozametali chodník od štrku a pokosili trávnik pred domom (aj vo dvore). Aj tu by som chcela upozorniť na „pouličnú kultúru“. Mnohých vôbec netrápi, že pred domom majú zložený štrk, drevo či starú vlečku. V mnohých prípadoch nejde o jeden – dva dni, ale o mesiace ak nie roky. Ulica je verejný priestor a je určený pre širokú verejnosť. No niekedy si pletieme dojmy a pojmy. Chodníky sú určené pre chodcov a nie na parkovanie áut a cesty sú komunikáciami, nie skladoch. Úplne neprijateľné je parkovanie na verejnej zeleni. V Potokoch sa opätovne stretáme s vyhadzovaním odpadu –aj stavebného!!! do potoka. Výhovorky, že tráva sa rozmočí a odpláva a tehly spevnia koryto neberiem! Snažíme sa tieto „prešlapy“ najprv riešiť dohovorom, ale upozorňujem, že pristúpime k prísnejšiemu riešeniu.

Verím, že nám záleží na mieste, kde žijeme a kde po nás budú žiť ďalšie generácie- naše deti a vnúčatá. Netreba sa správať ľahkovážne a ak už aj v domácnosti neseparujete, nevyhadzujte odpad do prírody, nezaslúži si to!

A na záver mi dovoľte zaželať Vám a Vaším blízkym veľa dôvodov na úsmev ☺ a nezabudnite, že čakáme na Vaše nápady a návrhy.

Anna Čermáková

VLÁČIK ZÁHORÁČIK

Cestujúci, ktorí vlakmi cestovali do práce sa už asi k tomuto spôsobu dopravy nevrátia - firemné autobusy sú pohodlnejšie a najmä netreba za nimi chodiť veľký kus peši „dole na stanicu“.

Cieľom obnovenia osobnej dopravy na železničnej trati Zohor – Plavecký Mikuláš je najmä priviesť turistov a podporovať cykloturistiku v našom regióne. Bratislavský samosprávny kraj ako objednávatel spolufinancuje dva páry vlakov, ktoré budú premávať počas víkendov a sviatkov v termíne od 29.4. do 1.10. 2017. Grafikon je urobený v nadväznosti na spoje z/do Bratislavy a bude v ňom zaradený aj vozeň pre bicykle. V prípade, že o túto rekreačnú vlakovú dopravu bude záujem, BSK uvažuje v ďalšom období o jej rozšírení, prípadne o vybudovaní cyklotrasy, ktorá by viedla z Plaveckého Mikuláša Jablonice.

Na cestu vlakom sa tešia najmä rodiny s deťmi, cyklisti a turisti, ktorí môžu z ktorejkoľvek stanice pokračovať výletmi do Malých Karpát, prípadne výlet vlakom spoja s návštevou priateľov v podhorských dedinkách. Všetkým prajeme šťastnú cestu a tešíme sa aj u nás v Sološnici, veď trúbenie osobného vlaku sme tu nepočuli od roku 2003.

CESTOVNÝ PORIADOK - od 29. 4. 2017 - 1. 10. 2017 spoje premávajú v sobotu, nedeľu a vo sviatky

Zohor - Plavecké Podhradie			Plavecké Podhradie - Zohor		
Zohor	8:50	16:50	Plavecké Podhradie	14:23	18:23
Lozorno	8:57	16:57	Sološnica	14:26	18:26
Jablonové	9:04	17:04	Rohožník	14:35	18:35
Pernek	9:10	17:10	Kuchyňa	14:42	18:42
Kuchyňa	9:16	17:16	Pernek	14:47	18:47
Rohožník	9:25	17:25	Jablonové	14:54	18:54
Sološnica	9:31	17:31	Lozorno	15:00	19:00
Plavecké Podhradie	9:35	17:35	Zohor	15:07	19:07

100 ROKOV OD ZJAVENIA VO FATIME

Tento rok uplynie presne 100 rokov, čo sa Panna Mária zjavila trom malým pastierikom vo Fatime a ich prostredníctvom dala posolstvá svetu. Odvtedy sa z malej dedinky v Portugalsku stalo obrovské duchovné centrum, kam putujú státisíce pútnikov, aby si od Panny Márie vyprosili potrebné milosti. Koncom marca sme sa na ňu vybrali aj my, piati občania Sološnice, spolu s pútnikmi z Rohožníka, Kuchyne a niekoľkých ďalších obcí Slovenska. V modlitbách sme jej odovzdali naše radosti a starosti, naše rodiny, farské spoločenstvá. Obzvlášť sme prosili za ťažko a dlhodobo chorých zo Sološnice.

Naše putovanie pokračovalo ďalej. Prešli sme miesta Santiago de Compostela, Garabandal, Lourdes i La Salette. A „Sološnica“ bola s nami. Malá vlajočka symbolizujúca našu obec, zavesená na batôžku, doputovala až do Lúrd. A tam, pri uzdravujúcom prameni, sme ju „odovzdali“ k nohám Panny Márie.

Aj keď ste boli s nami v našich modlitbách, zažiť osobne takúto púť je nezabudnuteľným duchovným zážitkom, preto ak sa Vám naskytne príležitosť putovať do týchto významných Európskych miest, neváhajte.

Magnetky SOLOŠNICA

Obec Sološnica oslavuje v tomto roku 650. výročie od prvej písomnej zmienky, preto sme sa rozhodli pripraviť nové prezentačné predmety. Rozhodnutie padlo na magnetky – hoci máme vydané magnetky s fototlačou, išli sme do tvorby trošku iného typu magnetky – kovovej. Stačilo nafotiť niektoré objekty a poslať knihu o Sološnici a šikovné ruky pána Kurbela sa mohli „hrať“. Pozorne prelúskal knihu o Sološnici a potom doplnil náš návrh o ďalšie „maličkosti“ a tak na tomto malom kúsku vidíte okrem Kostola všetkých svätých aj rozhľadňu na Roštúne (ak si vezmete lupu, nájdete tam aj názov a nadmorskú výšku), pomník padlých, klietku hanby, prvý názov obce z roku 1367, erb obce, hrable a vidli a ak budete pozorní, tak aj text z kaplnky na cintoríne... A teraz si už len vybrať medzi farebným spracovaním (zlatá, strieborná a bronzová) a nechať sa unášať objavovaním...

Záujemcovia si ju môžu zakúpiť na OÚ v Sološnici, cena 3 eur.

PÔSTNA POLIEVKA

Pôst je obdobím odopieraniami zriekania sa v prospech iného.

I tento rok sme sa v Sološnici stretli pri tradičnej pôstnej polievke. Obecný úrad v spolupráci s farským úradom a ochotnými spoluobčanmi pripravili Kapustovú a fazuľovú polievku. Po svätej omši sa v KD stretlo celkom 130 ľudí. Cieľom tohto obeda je nevariť doma, prísť na spoločný nedeľný obed a ušetrné peniaze venovať na dobrou vec. Tento rok bol výťažok venovaný p. Františkovi Olšovskému zo Sološnice na rehabilitáciu po úraze. Sumou 2 105 € ste prispeli vy všetci, či už priamo na obede alebo osobne na OÚ. Touto cestou sa Vám, milí spoluobčania, chcem v mene celej rodiny ešte raz veľmi pekne poďakovať za finančnú, materiálnu a psychickú podporu a verím, že takéto krásne zvyky, či už cez pôst alebo v priebehu celého roka náš všetkých spoja v jednu krásnu a súdržnú dedinku. Držíme palce v ďalšej liečbe ☺

Zaujímavá história z lesov nad Ompitálom

HUNCOKÁRI ZO SKLENEJ HUTY

Bývalú osadu Sklená Huta v Karpatkých lesoch poznajú azda všetci Sološničania i Doľančania. Už menej ale vieme o jej histórii, ako sa v nej kedysi žilo a kto to boli huncokári. O tejto zaujímavej téme sme hovorili s jedným z posledných žijúcich obyvateľov Sklenej Huty, pánom Michalom Kordošom.

Na úvod si nezaškodí pripomenúť, ako, kedy a prečo vlastne v hlbokých lesoch vznikali osady ako bola Sklená Huta. Meno dostala podľa sklárne, ktorú tu zriadili Pálffyovci v druhej polovici 17. storočia, ktorá však už v čase vzniku huncokárskych osád nefungovala. Vznik osád spôsobila vzrastajúca potreba dreva na priemyselné účely a na výrobu podvalov pre koľajové trate. Majitelia väčšiny pozemkov a najmä lesov v okolí, rodina Pálffyovcov, preto urobila rozsiahle opatrenia na zabezpečenie a zvýšenie produkcie dreva. Povolali odborných drevorubačov z Alpských oblastí Rakúsko-Uhorska, okrem ťažby robili i výsadbu lesov, používali moderné metódy a techniku na ťažbu a zvoz dreva, rušili malé pily pri potokoch a budovali veľké podniky na spracovanie dreva a na dopravu dreva veľkým odberateľom neskôr využívali konskú úzkokolajnú železnicu.

Väčšina drevorubačov prichádzala v prvej polovici 18. storočia zo Štáterska a Dolného Rakúska, takže mená rodín, ktoré si v karpatských lesoch zakladali, boli typicky nemecké – Hirner, Hofer, Reisinger, Gschill... Keďže v nemčine sa ich povolanie nazývalo „Holzhäcker“, v slovenčine sa im začalo skomolene hovoriť „huncokári“. V horách Malých Karpát si zakladali izolované osady, ako bola i Sklená Huta, ale napriek tomu medzi sebou udržovali živé styky, stretávali sa, slávili spolu sviatky, ženili a vydávali sa medzi sebou. Prvý krst dieťaťa huncokára je zaznamenaný v roku 1740.

Huncokári museli na jednu pílu (dve osoby) vyťažiť ročne 800 - 1 200 m³ dreva, sadiť mladé stromčeky, upravovať lesné chodníky, zväžat drevo, páliť vápno alebo drevné uhlie. Za to dostali k dispozícii dom so záhradou, palivové drevo a les, v ktorom mohli pásť stanovený počet kráv. O vzdelanie detí sa staral tzv. horský učiteľ, ktorý pôsobil vždy niekoľko týždňov v jednej lokalite. Začiatkom druhej svetovej vojny sa k huncokárom v oblasti Malých Karpát hlásilo asi osemsto ľudí. Koniec vojny znamenal pre huncokárov začiatok konca – jednak preto, že väčšina z nich sa hlásila k nemeckej národnosti a jednak pre klesajúci odbyt dreva.

Pán Michal Kordoš (*1938) prežil na Sklenej Huti svoje detstvo. „V tom čase bývalo na Hutách spolu päť rodín, traja drevorubači a dvaja lesníci. Nás bolo päť detí, tak bolo dosť veselo, ale ťažší život mali na Kolovrátku, kde žila len jedna rodina,“ spomína si na

svoje detstvo. „Osada fungovala ako stredisková, robili sa tam zábavy, hrali kolky, víno si nosili z Častej. Na Huty sa zväžalo drevo, lebo sa tu končila úzkokolajka a bol tu veľký sklad dreva, kde sa schádzali a nocovali formani. Z Ompitála chodili Zigo, Lanák a ďalší. Drevo sa tu triedilo, metrové išlo do chemičky v Lošonci, guľatina do Smoleníc a potom ďalej, formani zasa vozili drevo dolu do dedín a tam ho predávali.“

Dôležité bolo prísť s drevom do dediny hneď zavčas ráno, kým ešte ľudia neodišli za robotou. Preto formani vyšli na Sklenú hutu už deň predtým, všetko si nachystali a na svitaní už sťahovali drevo do doliny. Pálffyovci, do ktorých chotára Huty patrili, tu kedysi dali posaviť aj sklárňu, pretože neďaleko sa našla vzácna kremíková vyvrelina. Intenzívna ťažba spôsobila, že kopce okolo Huty boli takmer úplne vyholené, ale huncokári sa starali aj o to, aby ich znova vysadili mladými stromčekami.

„Do školy sme chodili najskôr v Častej a potom v Ompitáli,“ spomína na svoje svoje žiacke roky Michal Kordoš. „Ale prvý rok sme sa toho veľa nenaučili – do prvej triedy som nastúpil v septembri 1944, v novembri prišli Nemci a potom až do mája 1945 sa neučilo... Babka mali v Častej dom, tak sme aj so súrodencami prespávali u nej.“ Počas vojny sa hory stali útočiskom pre tých, čo sa potrebovali ukryť.

Na Hutách to neboli partizáni, ale zväčša ľudia, ktorým sa podarilo utiecť z transportov do Nemecka po potlačení povstania. „Vlaky vtedy z Trnavy nejazdili cez Bratislavu, ale do Jablonice, Kútov a odtiaľ do Nemecka. Cez Bielu Horu musel vlak ísť pomaly, a ktorí sa odvážili, v noci vyskočili. Napríklad syn Brunovských, mlynárov pod Pílmami, učiteľ, aj nejakí ľudia z Mikuláša. Schádzali sa u nás, ale žiadne diverzné akcie nerobili.“

Cesta z Huty do školy v Častej či Ompitáli trvala jeden a pol až dve hodiny. Podľa toho, čo sa práve po ceste pritrafilo... „Ale veľmi sme sa potulovať nemohli, lebo v lete už o piatej sme museli ísť pásť kravy, to nás už mama čakala s krajcom chleba, trochu cukru a k tomu sme si zbierali jahody. Vyučovalo sa vtedy doobeda aj poobede.“ Do dedín v dolinách sa chodievalo pravidelne, na púte, nákupy, či do kostola. „Keď sme išli do Ompitála alebo Častej do kostola s otcom, vždy sme sa vrátili až okolo polnoci. Keď už sme boli dole, všeličo sme si sem chodili opravovať, potom sme sa aj zdržali... S mamou sme boli späť o jednej poobede...“ spomína M. Kordoš. „Otec potom kúpil aj kolo, ale to sme viac tlačili ako sa na ňom vozili...“

Začiatkom päťdesiatych rokov sa huncokárske osady začali pomaly ale iste vyľudňovať. Rovnaký osud postihol aj Sklenú hutu. Päť rodín, ktoré tu stále žili, sa muselo od roku 1948 na niekoľko dní v mesiaci aj so živým inventárom vystahovávať až na Zabité, pretože Sklená huta ležala v cieľovej oblasti leteckej vojenskej strelnice letiska Kuchyňa. Lietadlá nadlietavali nad týmto úsekom a trénovali strelbu na vlečné balóny. „Bola to otrava,“ spomína pán Kordoš, „museli sme so sebou zobrať svine i kravy. Neskôr otec vykoppal zemľanku, v ktorej sme mohli cez strelby nechať aspoň prasce.“

Po čase osadníci prišli na to, že strely dopadajú vždy len v určitých úsekoch a ku koncu už svoje domy neopúšťali ani počas vojenského cvičenia. „Schovali sme sa, odniesla si to nanajvýš nejaká rozbitá škridla, ale nikomu sa nič nestalo,“ hovorí. Nepríjemnosti so strelbami však mali výhodu v tom, že ľuďom zo Sklenej huty za ne vojaci vyplácali celkom slušné peniaze. Raz za pol roka. „Tak sme si mohli našetriť nejaké korunky a iba vďaka tomu si kúpiť dom dolu, v Sološnici. Nebola to žiadna vila, iba malý dom so slamenou strechou, ale z lesov nám pomohli drevom, a tak sme si dom mohli postupne vylepšovať,“ dodáva M. Kordoš. Na Sološnici trvala hlavne pani Kordošová, ktorá mala v živjej pamäti „dlhé“ výlety manžela s deťmi do vinárskych dedín na južných svahoch Karpát...

Zo Sklenej Huty sa Kordošovci odsťahovali v roku 1950 po tom, čo tu matka pána Michala žila od roku 1914 a otec od roku 1934. Lesníci sa presťahovali do iných hájovní mimo areálu strelnice, poslední osadníci opustili Sklenú hutu v roku 1951. Adamkovi odišli na Pílu, Hirner do Častej, Kordošovci do Sološnice. „Domy tu zanikli a zostali len sady, z úzkokolajky urobili cestu“ uzatvára svoje spomínanie Michal Kordoš. „Ale som rád, že dnes sa ešte lesníci o Huty starajú, vyčistili to tam od kríkov, robia novú cestu a keby ostali pôvodné stromy, určite by to tam bolo také krásne ako keď sme na Hutách žili.“

Rozhovor s pánom Kordošom robil p. Jozef Mruškovič, starosta obce Doľany

POCHOVANÍM BASY SOLOŠNICKÍ SENIORI UKONČILI FAŠIANG

Posledný fašiangový deň 28. 2. 2017 Jednota dôchodcov v Sološnici zorganizovala fašiangovú zábavu spojenú s pochovaním basy.

Zábava sa začala poobede od 16,00 hod. Záujem o akciu bol pomerne veľký a ukázalo sa, že i naši seniori sa dokážu pri dobrej hudbe dobre zabaviť. Na našej akcii sa zúčastnilo takmer sto seniorov, nálada bola veselá, občerstvenie bohaté. Seniori si pochutili na bravčových rezných, zapili dobrým vínom, kavičkou, čajikom, alebo minerálkou. Nechýbala ani sladkosť v podobe fašiangových šišiek, ktoré pripravili naše dôchodkyne a na výber boli šamrole alebo tvarohové buchtičky.

Do tanca hrala skupina ART z Kuchyne, ktorá svoj repertoár prispôbila seniorskej kategórii. Členovia si veselo zatancovali, zaspievali a prišli sa zabaviť aj partneri z Plaveckého Podhradia, Malaciek a Kuchyne.

Úsmevné častušky pri pochovaní basy odprezentovali členovia nášho Dobrovoľného hasičského zboru a ukončili obrad pochovaním basy. Obdobie zábav a veselí sa skončilo touto rozlúčkou štyridsať dňové pôstne obdobie ho vystrieda.

Marta Kvaššayová, JDS

SENIORI V SOLOŠNICI SÚŤAŽILI

Základná organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska (JDS) v Sološnici, v spolupráci s Okresnou organizáciou JDS Malacky, usporiadali v KD v Sološnici dňa 25.1.2017 I. ročník súťaže kartovej hry ŽOLÍK. Celkovo sa súťaže zúčastnilo v rámci okresu Malacky 9 základných organizácií v celkovom počte 40 súťažiacich a to z Malaciek 9, z Plaveckého Štvrtka 4, z Jablonového 5, z Kostolišta 3, zo Zohoru 4, z Plaveckého Podhradia 3, z Plaveckého Mikuláša 3, z Kuchyne 5 a zo Sološnice 5 súťažiacich.

Seniori súťažili spoločne ženy aj muži a to podľa pravidiel, s ktorými boli súťažiaci oboznámení v priebehu roku 2016, aby si osvojili hru a zjednotili sa v pravidlách hry. Jednotlivé hry sa niesli v správnej súťažnej atmosfére, hlavným rozhodcom bola pani Ružena Mrázová, predseda OO JDS Malacky. Záver bol veľmi dramatický a nakoniec najúspešnejšie boli tri ženy. Na prvom mieste sa umiestnila pani Anna Kaffelová zo ZO Malacky, na druhom mieste sa umiestnila pani Elena Welterová a tretie miesto získala pani Drahomíra Beláčiková obidve zo ZO Jablonové. Ocenené súťažiaci dostali diplom, keramického anjela, knihu o Podhorane a magnetku obce Sološnica. Ceny uvedeným víťazkám odovzdala pani Anna Čermáková starostka obce Sološnica.

OCHRANÁRSKY SPOLOK SOLOŠNICA STÁLE PRACUJE...

Už je to dávno, kedy naposledy sme sa Vám touto cestou prihovori-
li a aj preto ďakujeme p. starostke za poskytnutú možnosť.

Máme tu znovu radostné jarné obdobie, ktoré každého nabáda poobzerať sa okolo seba a skrášliť čo sa dá. Aj naši členovia každoročne realizujú dobrovoľnícke práce, v minulom roku ste nás i našich sympatizantov mohli vidieť pri obnove náterov na moste „pri mlyne“ aj všetkých príľahlých zábradlí pri potoku. Všetkým touto cestou vyslovujeme veľké ĎAKUJEM, lebo práce to bolo oveľa viac ako sa na začiatku zdalo.

Tento rok pripravujeme v spolupráci s reštaurátorskou firmou opravu jedného, dvoch krížov - uvidíme na koľko vystačí sponzorský dar ktorý sme na tento účel získali od darcu, rodáka zo Sološnice. V súčasnosti prebieha posúdenie stavu krížov s popisom nevyhnutných opráv a po konzultácii s reštaurátormi vyberieme opravu toho kríža ktorý to najviac vyžaduje. Odborné práce zveríme odborníkom a ostatné už bude našich rukách. Ak sa chcete k záchrane krížov pridať akýmkoľvek spôsobom, ste vítaní.

Taktiež aj v tomto roku budeme tradične pokračovať v odstraňovaní nežiaducich náletových drevín v priestoroch cintorína, udržiavaní čistoty na autobusovej zastávke na konci dediny (na jeseň

plánujeme znovu obnoviť nátery), práce v našej peknej dedinke je vždy dost.

Okrem týchto našich „viditeľných“ aktivít stále sa venujeme tomu, čo je našim hlavným cieľom. Ide najmä o ochranu životného prostredia pred negatívnymi dopadmi aktivít súvisiacich s ťažbou nerastných surovín a pri spaľovaní nebezpečných odpadov. Toto je tá menej viditeľná ale o to viac náročná, hlavne časovo náročná, časť našich aktivít. Verte, že často sme unavení, znechutení, demotivovaní... a potom príde niečo alebo niekto a posunie nás zasa dopredu.

Aj teraz žiaľ, znovu - už po tretí raz - čelíme snahám spoločnosti ALAS o rozšírenie ťažby melafýru v kameňolome smerom na Veľký Petrklín. Súčasnne prebieha i posudzovanie vplyvov na ŽP k pripravovanému zvyšovaniu spaľovaných aj nebezpečných odpadov cementárni CRH v Rohožníku.

V súvislosti s týmto mnohí z vás sa stretli s našimi členmi pri podpisovaní petícií, ktoré sme v spolupráci s OZ Pre budúcnosť-4future Sološnica iniciovali. Ďakujeme všetkým, ktorí svojím podpisom vyjadrili, že ani im nie je ľahostajné, v akom stave zanecháme svoje okolie budúcim generáciám. Aj týmto nám veľmi pomáhate. K obidvom zámerom sme požadovali verejné prerokovanie, na ktoré všetkých aj touto cestou už teraz pozývame. O termíne konania vás budeme informovať aj v spolupráci s obecným úradom.

Krásne a hlavne zdravé životné prostredie Vám prajú členovia Ochranského spolku Sološnica.

ČO NOVÉ V ZÁKLADNEJ ŠKOLE

V základnej škole je život v plnom prúde. Do konca decembra sa uskutočnili školské kolá viacerých vedomostných olympiád, pretože hneď na začiatku druhého polroka víťazi školských kôl sa zúčastnili v Malackách okresných kôl. Drvivá väčšina žiakov bola úspešnými riešiteľmi okresných kôl, ba niektorí postúpili aj do krajských kôl. Je to veľmi pekný výsledok práce učiteľov a žiakov našej školy, čím tiež prispievame väčšiemu zviditeľneniu obce v rámci okresu a kraja.

V obvodnom kole v prednese poézie a prózy Zúbkove pramene obsadila Sandra Seličová, VI. A – 1. miesto, Radoslava Hubeková, IX. A – 1. miesto, Simona Chvilová, IX. A – 2. miesto, Nella Nováková, II. A – 3. miesto, Juliana Staniszwská, VI. A – 3. miesto.

Úspešnými riešiteľmi okresných kôl boli títo žiaci:

Zúbkove pramene: Sandra Seličová, VI. A – 2. miesto,

Matematická olympiáda: Emma Dinušová, VIII. A – 2. miesto, Studeničová Eva, V. – 6. miesto, Matúš Kuklovský, VI. A – 7. miesto,

Pytagoriáda: Eva Studeničová, V. A – 2. miesto, Teodor Kerak, VII. A – 3. miesto,

Geografická olympiáda: Teodor Kerak, VII. A – 3. miesto,

Olympiáda v anglickom jazyku, kategória 1B: Viktória Šadibolová, IX. A – 2. miesto, kategória 1A: Viktória Juricová, VII. A – 4. miesto,

Chemická olympiáda – Simona Chvilová, IX. A – 3. miesto, Sabina Frühaufová, IX. A – 11. miesto.

V športových súťažiach sme boli úspešní v týchto súťažiach:

Cezpoľný beh kategória najmladšie žiačky: Jana Tardíková, IV. A – 4. miesto, Tereza Kaňková, V. A – 5. miesto, Šimon Ftáček – 1. miesto, kategória najmladší žiaci, Dušan Velický – 3. miesto, kategória najmladší žiaci, ZŠ Sološnica „A“ – 1. miesto, kategória družstvá najmladší žiaci, ZŠ Sološnica – 1. miesto, kategória družstvá mladšie žiačky, ZŠ Sološnica – 3. miesto, kategória družstvá mladší žiaci.

Do krajského kola dejepisnej olympiády postúpil Kerak Teodor, VII. A a ako úspešný riešiteľ obsadil 7. miesto medzi žiakmi prevažne z osemročných gymnázií.

Krajské kolo chemickej a geografickej olympiády, v ktorej budeme mať zastúpenie, sa uskutoční v nasledujúcich dňoch.

V celoslovenských súťažiach sa takisto umiestnili veľmi pekne títo naši žiaci:

Elenka Ebrada 2. A, Lenka Lovíšková 2. A, Lucia Lenhartovičová 2. A, Simona Gazdičová 3. A, Michal Jančovič 3. A, Simona Frühaufová 4. A, Matúš Kuklovský 5. A, Eva Studeničová 5. A. So svojimi odpoveďami zaradili medzi 30% najmädnejších vo vedomostnej súťaži Všetkovedko.

V matematickej súťaži MAKS 5 je po 3. kole zatiaľ Eva Studeničová na 1. mieste.

V športovej súťaži Vianočné švihadlo 2016 v kategórii SINGLE ROPE SPEED – JUNIORI II. získala Viktória Kordošová 3. miesto, v kategórii SINGLE ROPE JUMP – MINI Viktória Kordošová 2. miesto.

Zapojili sme sa aj do medzinárodných súťaží. V matematickej súťaži Klokanko 1 sa na 1. mieste umiestnili Nina Kubeňáková, I. A, Elena Kučerová, I. B a Tobias Peter Špergl, I. B, veľmi pekný výsledok dosiahol Christos Georgiu, I. A, Dávid Janečka, I. A, v kategórii Klokanko 4 Janečková zo IV. A, v kategórii Školák 5 Eva Studeničová a Matúš Kuklovský, obaja z V. A a v kategórii Benjamin 6 Emma Studeničová z VIII. A.

Nielen súťažami žije naša škola. Počas jarných prázdnin sme urobili rekonštrukciu schodiska v prístavbe školy v celkovej hodnote 3511,96 Eur. V spolupráci s obecným úradom sme podali projekty na vybudovanie jazykového laboratória, laboratórií na vyučovanie fyziky, chémie a biológie, nové dielne a novú školskú knižnicu, ktorú chceme urobiť z priestorov bývalých šatní. Teraz čakáme do konca mája, či bude niektorý z projektov úspešný a vylepšíme tak podmienky pre prácu a vzdelávanie sa našich žiakov. Zároveň chceme najneskôr v letných mesiacoch uskutočniť druhú etapu rekonštrukcie telocvičného traktu a to zrekonštruovanie šatní a sociálneho zariadenia.

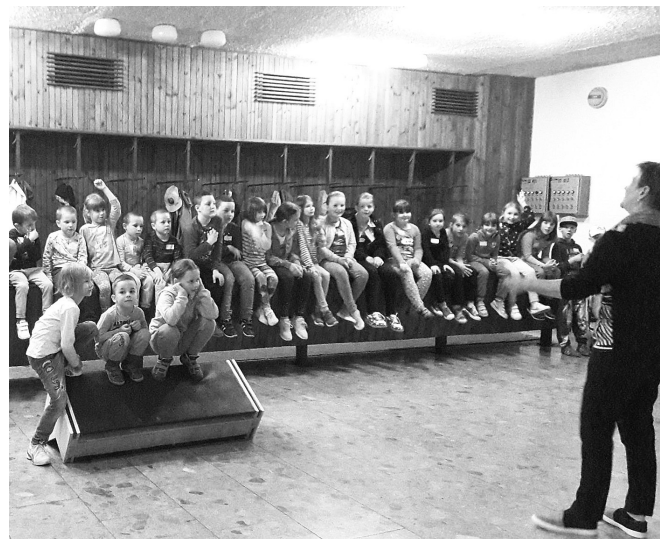
Deviatci písali 5. apríla 2017 **Testovanie 9–2017**. Úspešné výsledky testovania sú potrebné k prijatiu na štúdiom na stredných školách. Výsledky so dozvieme v máji.

11. apríla 2017 **zasadala pedagogická rada**, na ktorej sme vyhodnotili výchovno-vyučovacie výsledky žiakov v treťom štvrťroku. To, že máme veľmi šikovných žiakov, sme uverejnili na začiatku tohto príspevku, ale musíme konštatovať, že z 213 žiakov malo 41 žiakov upomienku o zhoršení prospechu alebo neprospechu, čo je každý piaty žiak. Za správanie bolo daných osem napomenutí triednym učiteľom, päť pokarhaní triednym učiteľom a dvanásť pokarhaní riaditeľom školy. Takže 25 žiakov malo v treťom štvrťroku výchovné problémy v škole. Verím, že dokonca školského roku si naši žiaci správanie a prospech zlepšia, že všetci žiaci budú prijatí na štúdiom na tie školy, ktoré si vybrali a že bude čo najmenej žiakov, ktorí budú mať opravné skúšky, aby si aj oni mohli užiť letných prázdnin.

Vypracoval: Mgr. Ivan Kordík, riaditeľ ZŠ Sološnica

Na 9. ročníku (30.3.2017) podujatia Noc s Andersenom, bolo rodičom odobraných 52 detí ☺. Tieto boli ochotné podrobiť sa experimentu, testovania našej trpezlivosti a hlasiviek. Deťom sa celkom darilo. Testovali nás hlavne krikom, pri ktorom sa intenzívne striedali. Niektorí do toho miešali smiech, druhí skúšali plač. Zo začiatku sme ako žolíkov nasadili pána Rečného z Plaveckého Podhradia a pána Jozefa Juhanesa. To spočiatku zaberalo perfektne. Deti boli hádaním zvukov zvierat zaskočené. Deti sa však rýchlo spamätali a vrátili sa k osvedčenej taktike. Pri zhoršujúcom sa stave sme boli nútení nasadiť hry. Zdalo sa, že máme navrch. Deti však po večeri chytili druhý dych a tak sme na deti museli nasadiť taktiku vonkajšej prechádzky s hľadaním indícií k pokladu. Žiaľ deti mali opäťovne o niečo navrch, čo nám dali najavo hneď pri kostole. Zdalo sa, že nás deti dostali. Na oko nezvládnuťelnú situáciu pri kostole, pri ktorej padlo za obeť niekoľko kvetinových záhonov pána farára, sa nám po niekoľkých minútach podarilo dostať opäťovne pod kontrolu. Za vzniknutú škodu sa pánovi farárovi veľmi ospravedlňujeme. Deti sa nám pod úplnú kontrolu podarilo dostať až po pol jedenástej, kedy sme deti uplatili nájdeným pokladom. Táto taktika zmenila celkový priebeh. Deti sme dorazili premietnutou rozprávkou, kedy deti strácali kontrolu a postupne odpadávali až tak, že sme ich museli odprevádzať do spacákov. Posledná skupina to vzdala okolo 1:30, no niektorí vytrvalci sa občas prebudili a nasadili zbrane silného kalibru - Plač. Napriek veľkým náskokom detí sa celý experiment skončil úspešne. Budúci rok musíme niektoré naše nedostatky vyplívať a taktiku detí mať po celú dobu pod kontrolou. Deti boli po ranej rozprávke a raňajkách opäťovne a bez újmy vrátené rodičom. Za zapožičanie detí ďakujeme. TEAM NSA

NOC S ANDERSENOM

Sološnický spravodaj

VITAJTE MEDZI NAMI...

14. 1. 2017 pani starostka privítala nových občanov s trvalým pobytom v Sološnici narodených v roku 2016. Táto krásna tradícia spojená s milým programom bola spiestrením pre 10 detičiek s rodičmi a ich priateľmi. Sudičky Evelinka, Zarka a Laura im vložili do kolísky zdravie, šťastie a lásku. A tu Vám ponúkame zopár postrehov od rodičov:

Akcia privítanie malých sološničianov sa nám veľmi páčila lebo je pekné, že obec myslí aj na tých najmenších, v iných obciach sa takáto akcia nekoná. A budeme radi, keď obec bude usporadúvať túto akciu aj naďalej a pritom sa bude myslieť aj na tých najmenších. (rod. Blažková)

Pre mňa to bol veľký zážitok, nakoľko nie som odtiaľto, len som sa tu vydala a takéto niečo u nás v meste neexistovalo. Je to krásne, keď človeka prídu takto privítať a uviesť do života. Človek vidí, že život je o niečom inom, a že ľudia sa môžu spoznať aj na takýchto udalostiach a samozrejme aj deti. Je iná doba, všetko funguje cez internet a takýmto spôsobom sa človek vidí a spoznáva. Držím palčeky, aby to fungovalo aj naďalej. Budeme sa tešiť. (rod. Biksádska)

Moje spomienky na ten deň sú veľmi príjemné. Bolo super už teraz sa zoznámiť s rovesníkmi môjho maličkého syna. Veľmi sa nám páčili sudičky, ktoré detičkám želali to najlepšie do života a samozrejme darčeky a pohostenie na záver boli fantastické. Ďakujeme. (A. Šišková)

Narodení v r. 2016 – uvítanie do života: Paulína Biksádska ■ Samuel Tardik ■ Milica Martinková ■ Maximilián Šiška ■ Marek Čermák ■ Agáta Sarkány ■ Adela Rafayová ■ Barbora Kurcová ■ Nina Botlô ■ Miroslav Blaško

V SKRATKE

Obec Sološnica vyhlásila dňa 13. 4. 2017 obchodnú verejnú súťaž (OVS) na podávanie najvhodnejšieho návrhu na uzavretie nájomnej zmluvy za účelom prenájmu nehnuteľného majetku obce: dvojizbový byt na adrese Sološnica 487. Podmienky OVS a priameho predaja sú zverejnené na internetovej stránke www.solosnica.sk a na úradnej tabuli obce.

Ďalej zverejňujeme zámer priameho predaja majetku obce: kolesového traktora ZETOR 7745, rok výroby 1989. Podmienky priameho predaja sú zverejnené na internetovej stránke www.solosnica.sk a na úradnej tabuli obce.

Obec Sološnica získala dotáciu vo výške :

- 5 000 € na projekt Vybudovanie kamerového systému v obci Sološnica z MV SR
- 1 000 € z BSK na Krupolový deň 2017 v rámci výzvy na podporu kultúry
- 1 500 € z BSK na realizáciu projektu „Posilňuj telo na čerstvom vzduchu!“ v rámci výzvy na podporu športu.

Farský úrad v Sološnici v spolupráci s Obecným úradom požiadal o dotáciu z BSK na opravu 4 sôch na hlavnom oltári v Kostole všetkých svätých v rámci výzvy na podporu kultúry. Žiadaná výška dotácia bola 18 900 €, schválená výška dotácie je 6 000 €.

Futbalový klub v Sološnici sa tiež zapojil do výzvy BSK na podporu športu a mládeže a bola mu schválená dotácia vo výške 2 000 € na rekonštrukciu šatní a sociálnych zariadení.

Obec Sološnica získala finančný dar od spoločnosti CRH (Slovensko) a.s. vo výške 25 000 €. Peniaze budú rozdelené na opravu šatní a WC v budove na ihrisku, opravu šatní a WC pri telocvični v ZŠ Sološnica a na Krupolový deň, ktorý bude v tomto roku spojený s oslavou 650. Výročia od prvej písomnej zmienky o našej obci.

Podporu na voľno-časové aktivity z rozpočtu obce získali projekty:

Jarné vtáča, RZ pri ZŠ Sološnica, vo výške 850 €

Nové lopty a siete pre prípravku, FK Sološnica, vo výške 550 €

Vybavenie družstva dorast, DHZ Sološnica, vo výške 1 165 €

Príprava na letnú sezónu 2017, Dukla BB, vo výške 1 000 €

Mariáš

Dňa 08.04.2017 sa v Gbeloch konal mariášový turnaj, z ktorého nam pán Jozef Pápež priviezol do Sološnice striebornú medailu. Srdečne mu blahozeláme.

Celkové umiestnenie:

1. Jozef Kubík z Koválova
2. Jozef Pápež zo Sološnice
3. Jozef Pavelka z Chropova

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Narodení v r. 2017: Patrik Chvíla ■ Tamara Jančovičová ■ Mathias Nič ■ Šimon Blažek ■ Sabrina Tesáčková ■ Jakub Vedel ■ Teo Kráľ

Jubilanti

70 rokov - Ľudovít Bartek ■ Margita Terálová ■ Soňa Turanská ■ Peter Mlynarovič

75 rokov ■ Kvetoslava Foltýnková ■ Ladislav Frúhauf ■ Ľudmila Tanglmayerová ■ Pavlína Janečková

80 rokov ■ JUDr. Ján Minárik ■ Helena Kočíšková

85 rokov ■ Margita Tangelmayerová ■ Celestína Pajdlhauserová ■ Mária Komárková ■ Rudolf Pfeiler

Najstarší občania:

90 rokov ■ Kučová Mária

90 rokov ■ Poliaková Mária

93 rokov ■ Konyariková Veronika

96 rokov ■ Barteková Júlia

Všetkým srdečne blahozeláme a prajeme veľa dôvodov na úsmev ☺.

Zomrelí

Ján Balúch ■ Margita Jagnešáková ■ Anna Valášková

Odpočívajte v pokoji.

NENECHAJTE SI UJSŤ

Dňa 16. 5. 2017 pozývame rodičov a hlavne deti na zápis do MŠ ☺

◆ ◆ ◆

Deň matiek oslávime 15. 5. o 16:00 hod (pondelok)

◆ ◆ ◆

Púť k sv. Leonardovi v Dolanoch je 28. 5. 2017

◆ ◆ ◆

Deň detí oslávime 1. 6. 2017

◆ ◆ ◆

Zasadnutie OZ sa bude konať 12. 6. 2017

◆ ◆ ◆

Hody budú v Sološnici 25. 6. 2017.

V sobotu bude HODOVÁ ZÁBAVA

◆ ◆ ◆

Krajská súťaž DHZ bude 1. 7. 2017

◆ ◆ ◆

Nočná súťaž o pohár DHZ. 5. kolo záhoráckej hasičskej ligy bude 22. 7. 2017

◆ ◆ ◆

19. 8. 2017 posedenie pri vatre

◆ ◆ ◆

OZ Materina dúška pripravuje denné tábory:

1. turnus: 10. – 14. júl

2. turnus: 14. – 18. august

Deti môžete prihlásiť na tel. 0905 878 390

◆ ◆ ◆

Počas leta nás čaká

Country zábava

Krupolový deň a oslava

650. výročia od prvej písomnej zmienky o obci Sološnica bude 23. 9. 2017

KAM ZA ŠPORTOM V SOLKE

ŠPORT, MOTIVÁCIA, ZDRAVIE...

V Rohožníku pôsobím ako tréner boxu už tretí rok a dva roky ako kondičný tréner, väčšinu svojich trénerských aktivít som presunul k vám do Sološnice, kde sa budem snažiť rozvíjať športovú aktivitu u dospelých. Mojim hlavným cieľom je posúvať limity, meniť športové ciele a myslenie ľudí. Zároveň plánujem v tomto mesiaci otvoriť detskú atletiku so základným agility od 5 do 12 rokov, kde si potom už zvolíme s deťmi bližšiu špecifikáciu či ostanú pri športovaní so mnou, alebo im odporučím šport, ktorý je pre nich vhodný, čím samozrejme aj zabezpečím kladné meno obce pri jej reprezentovaní našimi deťmi.

Plánujem v blízkej dobe otvoriť aj aeróbne cvičenia pre ženy, ale to je zatiaľ malinké tajomstvo, no samozrejme je sa na čo tešiť.

Michal Hošek

sportmotivaciazdravie@gmail.com; 0907443287

CVIČENIE S EVOU V SOLOŠNICI

Cvičenie pre ženy v kultúrnom dome v Sološnici je zamerané na formovanie postavy - **BODY FORMING**. Pod týmto názvom sa skrýva jednoducho chudnutie, spevňovanie postavy, formovanie kritických partií (my vieme, ktoré to sú...), zlepšovanie kondície, tanec i posilňovanie. Cvičenie je určené pre všetky vekové kategórie. Cvičíme s vlastným telom, ale používame i gumené pásy - dynabandy, ktoré sú k dispozícii. Cvičíme s hudbou v utorok a vo štvrtok od 18.00 do 19.00 v KD.

A kto nám to vlastne predcvičuje?

PaedDr. Vargová Eva, absolventka FTVŠ UK - učí telesnú výchovu a biológiu v Malackách na ZŠ Záhorácka. Fitness robila aj súťažne a niekoľko rokov precvičovala v Malackách.

Úspechy v tejto oblasti?

Vicemiss fitness Slovenska 1993 a Cena Diany - 2000.

Tak čo, pridáte sa už tento utorok aj vy?

ROZPIS ZÁPASOV „STARÍ PÁNI„

11. 3.	Malacky	doma	sobota
8. 4.	Šaštín	doma	sobota
22. 4.	Plavecké Podhradie	doma	sobota
6. 5.	Trstín	doma	sobota
20. 5.	Plavecký Mikuláš	doma	sobota
3. 6.	Borský Mikuláš	doma	sobota
17. 6.	Cerová	doma	sobota
1. 7.	Polícia	doma	sobota
5. 8.	Kúty	doma	sobota

KLZISKO

Mnohí ste si mohli všimnúť, že počas zimných mesiacov sa multifunkčné ihrisko premenilo na klzisko. Tento skvelý nápad vymysleli naši futbalisti a tak neváhali a zrealizovali ho. V spolupráci s OU, ktorý finančne podporil tento projekt a s hasičmi, ktorí poskytli techniku sa tu denne stretávali dobrovoľníci, aby sme si mohli čo najskôr obuť korčule a vyskúšať ľad. Deti i dospelí sa striedali pri hokeji i šantení. Aj touto cestou sa chceme všetkým „organizátorom“ projektu poďakovať a veríme, že o rok sa na klzisku stretne opäť.

BUDOVA NA IHRISKU PRECHÁDZA ÚPRAVAMI

Venovali sa jej už viaceré obecné zastupiteľstvá, plánovala sa rozsiahla rekonštrukcia, prichádzali aj nápady s prístavbou. Nakoniec sa budova na ihrisku dočkala novej strechy a zrekonštruovanej klubovne. Aj toto je príklad toho, že ak sa chce, tak to ide. Obec zakúpila materiál a členovia futbalového klubu venovali mnoho a mnoho hodín práce stierkam, oprave električky či úprave interiéru, za čo im patrí veľké ĎAKUJEM. V tomto roku chceme pokračovať v úpravách a zamerať sa na rekonštrukciu šatní a sociálnych zariadení. Vo financovaní nám bude nápomocný Bratislavský samosprávny kraj a spoločnosť CRH (Slovensko) a.s.